

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. XIV. Maleficium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

Regula dignoscendi, quando illud mirum referri debeat ad auxilium Dæmonis, est, cum vel media, quæ adhibentur ex se vim naturalem non habent ad illud, vel præter consuetudinem Ecclesiæ applicantur. Unde ex suo genere est peccatum mortale.

§. XIV.

Maleficium.

91. **Q**uæritur. *Quid sit maleficium?*

Resp. Est ars iniusta nocendi aliis ex pacto cum Dæmone. Si maleficium adhibeatur ad excitandum amorem carnalem, vel odium inter personas, dicitur amatorium. Si ad nocendum in corpore per infirmitates, vel bonis externis per ventos, pluvias, &c. est veneficium, de quibus diximus cap. 4. num. 12.

Dices. Dæmon non potest voluntatem necessitare, nec cogere ad peccatum, ergo nec excitare hominem ad amorem venereum, vel odium.

Resp. Negando consequentiam. Non necessitando excitat, sed alliciendo, vel alterando phantasiam, formando species representantes rem amatam amabiliorum, vel carnis appetitum inflammando. Utinam sæpè Dæmon nobis materiam tentationum non proponeret. Quibus tamen non obstantibus, voluntas est libera ad consensum dandum, & potest maleficiatus, si velit, cum auxilio divinæ gratiæ de tentatione victoriam reportare, & illecebras sensus repellere.

92. **Q**uæritur. *Petrus hac Confessario aperit; Berta maleficio meo filio ad mor-*

tem nocuit, jam est parata nocimentum tollere, sed non potest, nisi alio maleficio: peto, an possim sine mortali id ab ea petere, vel consentire, ut faciat: quid Confessarius diciturus?

Resp. Primò. Quod tenetur eam denunciare S. Tribunali. Secundò. Cum ea reducat ad praxim dicta cap. 4. num. 17. Tertio. Si per mensem post adeptam notitiam neglexit, absolvi non potest juxta edictum S. Offic. ibid. num. 10. Quarto. Quod non potest id sine lethali peccato petere: nam, ut ait Apostolus 3. non sunt facienda mala, ut eveniant bona: ad quod applicatur aliud ex cap. 1. digni sunt morte, &c. non solum, qui talia faciunt, sed, & qui consentiunt facientibus. Tum quia, sicut opus per se malum nemo unquam licitè facit, ita nec ad illud ullus licitè induci potest.

Dices. Licitum est ab usurario parato usuras petere mutuuum in gravi necessitate, recipere, & postulare, maxime dum non est alius, à quo possit mutuuum obtinere. ergo à pari

Resp. Negando consequentiam. Discrimen est evidens: Nam usurarius inducitur ad id, quod sine peccato facere potest, si velit. Mutuum enim petere, & dare peccatum non est, & mutuans potest mutuuum dare simpliciter, nihil exigens ultra sortem, juxta dicta §. 5. num. 43. Sed amotio maleficii per aliud maleficium est intrinsicè mala, & sine peccato tolli non potest, adeoque nec peti, ne communicetur in crimine.

Dices. Morietur puer, nisi tale adhibeatur remedium.

Resp. Melius est, ut homo moriatur, quam, ut peccatum committatur, si si-

(R) 2 ne

ne maleficio maleficium dissolvi non potest. Juvetur ægrotus per preces, & Ecclesia exorcismos; & dum istis iusto Dei iudicio non liberatur, commendetur Deo, & relinquatur in manus ipsius.

§. XV.

Vana-observantia.

93. **Q**uæritur. *Quid sit vana-observantia.*

Resp. Est, cum ad aliquid obtinendum, vel vitandum adhibentur aliqua, quæ ad id nec à natura, nec à Deo vim ullam habent; consequenter illis utens, ac volens inde consequi effectum intentum, ipso usu, & facto protestatur se Dæmonem tacite implorare, ut eis se ingerat, auxilium præstet, cum non possit aliter optatis frui.

94. At dubitatur, unde cognoscendum, quod ea virtutem non habeant?

Resp. Quod à Deo non receperint, colligitur ex regula generali, quod nunquam tribuenda est victus supernaturalis alicui rei, nisi id constet vel ex Sacra Scriptura, vel traditione, & institutione Ecclesiæ, vel ex divina revelatione Ecclesiæ facta; cui fuit revelatum Sacramenta esse signa gratiæ. Quod, nec à natura, colligendum est ex natura effectus; & videndum, an naturaliter possint talem effectum causare; quod, si non possint, consequens est non adhiberi ad talem effectum, ut causas, sed solum, ut signa ex vanitate humana introducta, ad quorum positionem Dæmon talem effectum operatur, ut sibi homines obstringat, & curiositatem expleat.

95. **Q**uæritur. *In quo differunt vana-observantia, & divinatio?*

Resp. In hoc: per illam intendimus præcipue aliquid obtinere, vel vitare, aut nostras actiones dirigere in ordine ad aliquod bonum consequendum, vel malum vitandum. Per istam verò intendimus solum acquirere cognitionem futurorum, & occultorum.

96. **Q**uæritur. *Quor sunt species vana-observantia?*

Resp. Sequentes I. Ars notoria. II. Observantia sanitarum. III. Observantia futurorum eventuum. IV. Observantia dierum faustorum, & infausorum. V. Observantia sacrorum.

97. **Q**uæritur. *Qui censetur delinquere circa primam observantia speciem?*

Resp. Qui orationes aliquas, vel jejunia, tanquam media certa, ut infallibilia adhibet ad acquirendas scientias, sine ullo labore, & studio, ad modum scientiarum infusarum. Quod quidem fieri sine mortali non potest. Solet Dæmon peccos loqui, quos hac arte deludit, ipsorum phantasiam alcerans, & linguam movens ad quædam illis incognita, & arcana proferenda. Sed cum pactum vel retractatione, & penitentia dissolvitur, aut per orationes, & exorcismos Ecclesiæ tollitur, nec eorum, quæ dixerint recordantur.

98. **Q**uæritur. *Quando delinquunt circa secundam speciem observantia?*

Resp. Cum ad sanitatem, vel sibi recuperandam, vel alteri conferendam, media inutilia, & superstitiosa adhibentur; ut, si recitentur certæ orationes, quibusdam verbis, & non aliis conceptis; si tot numero orationes adhibeantur,